τροπή κατά τη διαδικασία του άρθρου 14 του κανονισμού 802/68, οι εθνικές τελωνειακές αρχές προσδιορίζουν, βάσει των αναφερόμενων στον εν λόγω κανονισμό κριτηρίων, την καταγωγή των εισαγόμενων προϊόντων, η οποία μπορεί να συνεπάγεται τέλη αντιντάμπινγκ.

2. Σ' έναν τομέα όπου καμιά συγκεκριμένη διάταξη της Συνθήκης και καμιά αναγκαστικού χαρακτήρα πράξη των κοινοτικών οργάνων δεν επιβάλλει υποχρεώσεις στα κράτη μέλη, η εκ μέρους της Επιτροπής, υπό μορφή υπομνήματος, πρόσκληση προς αυτά να προβούν σε ορισμένη ενέργεια δεν μπορεί να υποχρεώσει στη λήψη συγκεκριμένων μέτρων. Σε μια τέτοια αλληλουχία δεν μπορεί να γίνει επίκληση της προβλεπόμενης στο άρθρο 5 της Συνθήκης γενικής υποχρεώσεως των κρατών μελών να διευκολύνουν την Κοινότητα στην εκτέλεση της αποστολής της.

## ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 30ής Σεπτεμβρίου 1987 *

Στην υπόθεση 229/86,

**Brother Industries Limited,** με έδρα τη Nagoya, Ιαπωνία,

**Taiwan Brother Industries Limited,** με έδρα το Kaohsiung, Ταϊβάν,

**Brother International Europe Limited,** με έδρα το Audenschaw, Μάντσεστερ, Ηνωμένο Βασίλειο,

εκπροσωπούμενες από τους solicitors Clare Tritton, barrister, και Taylor Garrett, Λονδίνο, με αντίκλητους στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους Arendt και Harles, 4, avenue Marie-Thérèse,

προσφεύγουσες,

κατά

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

**Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**, εκπροσωπούμενης από το νομικό της σύμβουλο John Temple Lang, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet,

καθής,

υποστηριζόμενης από την

**Committee of European Typewriter Manufacturers ( CETMA )**, με έδρα την Κολωνία, εκπροσωπούμενη από τους D. Ehle, U. C. Feldmann, V. Schiller, P. C. Reszel και B. Heim, δικηγόρους Κολωνίας, με αντίκλητους στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους Elvinger και Hoss, 15, Côte d'Eich,

παρεμβαίνουσα,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης 86/193/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 23ης Μαΐου 1986, για την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές ηλεκτρονικών γραφομηχανών καταγωγής Ταϊβάν ( ΕΕ L 140, σ. 52 ), καθώς και την ακύρωση του υπομνήματος που απηύθυνε στις 5 Ιουνίου 1986 ο Γενικός Διευθυντής Εξωτερικών Σχέσεων της Κοινότητας προς όλα τα κράτη μέλη,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο από τους Y. Galmot, πρόεδρο τμήματος και προεδρεύοντα, K. Κακούρη, T. F. O'Higgins και F. Schockweiler, προέδρους τμήματος, G. Bosco, T. Koopmans, O. Due, U. Everling, K. Bahlmann, R. Joliet και J. C. Moitinho de Almeida, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Sir Gordon Slynn
γραμματέας: P. Heim

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

# ΔΙΑΤΑΞΗ

## Περιστατικά

Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη γραμματεία του Δικαστηρίου, στις 21 Αυγούστου 1986, οι εταιρίες Brother Industries Ltd, Taiwan Brother Industries Ltd και Brother International Europe Ltd άσκησαν προσφυγή με την οποία ζητούν την ακύρωση της απόφασης 86/193 (ΕΕ L 140, σ. 52), με την οποία η Επιτροπή περάτωσε διαδικασία αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εξαγωγές προς την Κοινότητα ηλεκτρονικών γραφομηχανών (εφεξής: ΗΓ) καταγωγής Ταϊβάν, καθώς και υπομνήματος το οποίο απεστάλη στις 5 Ιουνίου 1986 προς όλα τα κράτη μέλη και έφερε την υπογραφή του Γενικού Διευθυντή Εξωτερικών Σχέσεων της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Στις αιτιολογικές σκέψεις 8 και 9 της απόφασης 86/193 διευκρινίζεται ότι οι αποτελούσες το αντικείμενο της διαδικασίας αντιντάμπινγκ ΗΓ δεν μπορούν, βάσει των αποτελεσμάτων της σχετικής έρευνας, να θεωρηθούν ως καταγόμενες από την Ταϊβάν κατά την έννοια του κανονισμού 802/68 του Συμβουλίου, περί του κοινού ορισμού της εννοίας της καταγωγής των εμπορευμάτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 02/001, σ. 20), και ότι, κατά συνέπεια, η διαδικασία πρέπει να περατωθεί.

Στην παράγραφο 1 του υπομνήματος αναφέρεται ότι η σχετική με τις εισαγωγές ΗΓ καταγωγής Ταϊβάν διαδικασία αντιντάμπινγκ περατώθηκε εξαιτίας του ότι επρόκειτο στην πραγματικότητα περί προϊόντων καταγωγής Ιαπωνίας, ενώ στην παράγραφο 3 C προστίθεται ότι υπάρχουν βάσιμοι λόγοι ώστε να θεωρείται ότι οι εισαγωγές από την Ταϊβάν γίνονται με σκοπό την αποφυγή καταβολής των τελών αντιντάμπινγκ που επιβάλλονται στις ΗΓ καταγωγής Ιαπωνίας. Με την παράγραφο 5 του υπομνήματος καλούνται οι αρχές των κρατών μελών να ερευνήσουν την υπόθεση και να λάβουν σύμφωνα με την τελωνειακή τους νομοθεσία τα αναγκαία μέτρα, καθώς επίσης και να υποβάλουν, ύστερα από έξι μήνες, έκθεση προς την Επιτροπή όσον αφορά τα αποτελέσματα των ερευνών τους.

Οι προσφεύγουσες εταιρίες προσέβαλαν τη μεν απόφαση 86/193 για αναρμοδιότητα, παράβαση ουσιωδών διαδικαστικών κανόνων και παράβαση της Συνθήκης, το δε υπόμνημα της 5ης Ιουνίου 1986 για αναρμοδιότητα, παράβαση ουσιώδους διαδικαστικού κανόνα, παράβαση της Συνθήκης καθώς και κατάχρηση εξουσίας.

Με υπόμνημα που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 24 Οκτωβρίου 1986, η Επιτροπή πρότεινε, σύμφωνα με το άρθρο 91, παράγραφος 1, του κανονισμού διαδικασίας, ένσταση απαραδέκτου.

Με Διάταξη του Δικαστηρίου της 11ης Μαρτίου 1987 επιτράπηκε στην Committee of European Typewriter Manufacturers (CETMA) να παρέμβει υπέρ της Επιτροπής.

Με την ένσταση απαραδέκτου η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η προσφυγή δεν είναι παραδεκτή, καθόσον δεν συντρέχουν εν προκειμένω οι προϋποθέσεις που είναι αναγκαίες για να μπορεί μια πράξη να προσβληθεί ενώπιον του Δικαστηρίου.

Η Επιτροπή ισχυρίζεται ειδικότερα ότι η απόφαση και το υπόμνημα δεν μεταβάλλουν τη νομική κατάσταση των ενδιαφερομένων. Εφόσον από το Συμβούλιο ή από την Επι-

τροπή δεν έχουν θεσπιστεί σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 14 του κανονισμού 802/68 διατάξεις οι οποίες να στηρίζονται σε γνώμη της Επιτροπής Καταγωγής, μόνο η πράξη με την οποία μια εθνική διοικητική αρχή ζητεί την καταβολή δασμών αντιντάμπινγκ έχει για τους ενδιαφερόμενους δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα και μπορεί να προσβληθεί από τους τελευταίους ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων. Με τη γνώμη της Επιτροπής όσον αφορά τη χώρα καταγωγής των εμπορευμάτων απλώς διαπιστώνεται η ύπαρξη μιας υποχρέωσης (της υποχρέωσης καταβολής του δασμού αντιντάμπινγκ), η οποία, εφόσον η γνώμη αυτή είναι ορθή, βαρύνει ήδη τους εξαγωγείς, χωρίς όμως και να δημιουργείται οποιαδήποτε νέα υποχρέωση σε βάρος των ενδιαφερομένων.

Η CETMA υπογράμμισε ότι ούτε οι αιτιολογικές σκέψεις της απόφασης ούτε το υπόμνημα παράγουν συγκεκριμένα και άμεσα έννομα αποτελέσματα έναντι των προσφευγουσών, δεδομένου ότι η οριστική απόφαση ως προς την καταγωγή ενός εμπορεύματος λαμβάνεται από τις εθνικές αρχές. Στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις εναπόκειται να προσπαθήσουν να αποδείξουν ότι οι προερχόμενες από την Ταϊβάν ΗΓ είναι όντως, σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού 802/68, καταγωγής Ταϊβάν, έστω και αν κάτι τέτοιο φαίνεται δυσχερές λόγω της περιεχόμενης στο άρθρο 6 του ίδιου κανονισμού διατάξεως, που αποσκοπεί στην παρεμπόδιση της δασμοαποφυγής.

Στις παρατηρήσεις τους επί της ενστάσεως απαραδέκτου, οι προσφεύγουσες, καλούμενες εφεξής από κοινού « Brother », υποστήριξαν ότι για να είναι μια προσφυγή παραδεκτή χρειάζεται απλώς να αποδειχθεί ότι μια πράξη μπορεί να μεταβάλει τη νομική κατάσταση ενός ενδιαφερομένου, έστω και αν η πράξη αυτή είναι δεσμευτική μόνο έναντι τρίτων. Εν προκειμένω, οι προσβαλλόμενες πράξεις κατήργησαν την ισχύουσα προηγουμένως για την Brother απαλλαγή από την υποχρέωση καταβολής των δασμών αντιντάμπινγκ και, επομένως, αποτελούν την αιτία δυσμενούς μεταβολής των δικαιωμάτων και νομικών υποχρεώσεων της Brother. Δεν είναι αρκετό να υποστηριχθεί, όπως έκανε η Επιτροπή, ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις δεν είναι αποφάσεις αλλά απλώς « διαπιστώσεις περί της υπάρξεως νομικών υποχρεώσεων ». Στην πραγματικότητα, η πιθανότητα να μη ληφθούν υπόψη από τις εθνικές αρχές οι διαπιστώσεις σχετικά με την καταγωγή στις οποίες προέβη η Επιτροπή με τις αμφισβητούμενες πράξεις είναι, ενόψει του ρόλου της Επιτροπής στις υποθέσεις ντάμπινγκ, εντελώς θεωρητική. Η απόφαση της Επιτροπής να περατωθεί μια έρευνα σχετική με ντάμπινγκ για το λόγο ότι η χώρα καταγωγής είναι διαφορετική από τη δηλωθείσα θίγει τα έννομα συμφέροντα της Brother, καθόσον, λόγω της διαπιστώσεως αυτής, καθίστανται απαιτητοί οι δασμοί αντιντάμπινγκ που ισχύουν για μια άλλη χώρα καταγωγής. Τέλος, οι ενέργειες στις οποίες προέβησαν οι εθνικές αρχές μετά από το υπόμνημα της 5ης Ιουνίου 1986 μαρτυρούν ότι το υπόμνημα αυτό παρήγαγε έννομα αποτελέσματα ικανά να μεταβάλουν προς το χειρότερο την κατάσταση των ενδιαφερομένων.

## Σκεπτικό

Δυνάμει του άρθρου 91, παράγραφος 3, του κανονισμού διαδικασίας, εκτός αντιθέτου αποφάσεως του Δικαστηρίου, η διαδικασία επί της ενστάσεως συνεχίζεται προφορικά. Το Δικαστήριο κρίνει ότι διαθέτει εν προκειμένω επαρκή στοιχεία και ότι δεν παρίσταται ανάγκη να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.

Το παραδεκτό της υπό κρίση προσφυγής εξαρτάται από το αν η απόφαση 86/193 της Επιτροπής μπορεί, από μόνη της ή σε συνδυασμό με το αποσταλέν από την Επιτροπή στα κράτη μέλη υπόμνημα της 5ης Ιουνίου 1986, να επηρεάσει αρνητικά τη νομική κατάσταση των προσφευγουσών.

Σχετικά πρέπει να γίνει δεκτό ότι η απόφαση 86/193, κατά το μέτρο που θέτει τέρμα στη διαδικασία αντιντάμπινγκ που αφορούσε τα εξαγόμενα από την Ταϊβάν προϊόντα, δεν μπορεί να βλάψει τον ενδιαφερόμενο παραγωγό/εξαγωγέα.

Ούτε άλλωστε η περιλαμβανόμενη στις αιτιολογικές σκέψεις της απόφασης αυτής δήλωση ότι η διαδικασία περατώθηκε λόγω του ότι οι αποσταλείσες από την Ταϊβάν ΗΓ δεν μπορούσαν, ενόψει των αποτελεσμάτων της σχετικής έρευνας, να θεωρηθούν ως καταγόμενες από τη χώρα αυτή μπορεί να έχει, έστω και έμμεσα, έννομα αποτελέσματα έναντι του εν λόγω παραγωγού/εξαγωγέα. Στην πραγματικότητα, οι εθνικές τελωνειακές αρχές που καλούνται να προσδιορίσουν την καταγωγή ενός εισαχθέντος εμπορεύματος, προκειμένου ενδεχομένως να επιβάλουν δασμούς αντιντάμπιγκ, δεσμεύονται όσον αφορά τα συμπεράσματά τους μόνο στην περίπτωση που η καταγωγή αυτή έχει καθοριστεί από την Επιτροπή βάσει των κριτηρίων του κανονισμού 802/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί του κοινού ορισμού της εννοίας της καταγωγής των εμπορευμάτων, και σύμφωνα με την προβλεπόμενη στο άρθρο 14 του ίδιου κανονισμού διαδικασία. Επομένως, η διαπίστωση στην οποία κατέληξε η Επιτροπή στο πλαίσιο διαδικασίας αντιντάμπινγκ δεν μπορεί να προδικάσει τα συμπεράσματα των εθνικών τελωνειακών αρχών, οι οποίες διατηρούν στην περίπτωση αυτή την εξουσία τους να εκτιμούν ελεύθερα τα στοιχεία τα καθοριστικά για τον προσδιορισμό της καταγωγής ενός προϊόντος.

Επομένως, υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να αποκλειστεί το ενδεχόμενο να θίγει η απόφαση 86/193 τη νομική κατάσταση του παραγωγού/εξαγωγέα, επειδή με αυτή διαπιστώνεται ότι οι αποσταλείσες από την Ταϊβάν ΗΓ δεν κατάγονται από τη χώρα αυτή.

Υπό το φως των προηγούμενων σκέψεων, πρέπει επίσης να αποκλειστεί το ενδεχόμενο ότι η απόφαση 86/193, θεωρούμενη όχι μεμονωμένα αλλά σε συνδυασμό με το υπόμνημα που απηύθυνε η Επιτροπή στα κράτη μέλη στις 5 Ιουνίου 1986, μπορεί να θίγει τον ενδιαφερόμενο παραγωγό/εξαγωγέα.

Στο υπόμνημα αυτό αναφερόταν ότι η διαδικασία αντιντάμπινγκ περατώθηκε διότι θεωρήθηκε ότι τα προϊόντα που αφορούσε δεν ήταν καταγωγής Ταϊβάν αλλά Ιαπωνίας και καλούνταν οι αρχές των κρατών μελών να ερευνήσουν το ζήτημα και να λάβουν τα αναγκαία σύμφωνα με την τελωνειακή τους νομοθεσία μέτρα.

Το υπόμνημα αυτό, καίτοι εφιστά την προσοχή των κρατών μελών επί της σοβαρότητας του ζητήματος, δεν ζητεί εντούτοις από τις εθνικές αρχές να προσδιορίσουν με συγκεκριμένο τρόπο την καταγωγή των εν λόγω προϊόντων, αλλά απλώς τις καλεί να λάβουν απόφαση βάσει της εθνικής τους νομοθεσίας. Άλλωστε, δεν θα μπορούσε να γίνει τίποτε άλλο, δεδομένου ότι, ελλείψει σχετικής διατάξεως στη Συνθήκη ή στις αναγκαστικού χαρακτήρα πράξεις των κοινοτικών οργάνων, τα κράτη μέλη δεν μπορούν να υποχρεωθούν με υπόμνημα της Επιτροπής να λάβουν συγκεκριμένα μέτρα. Στην υπό κρίση υπόθεση δεν μπορεί να γίνει επίκληση της προβλεπόμενης από το άρθρο 5 της Συνθήκης γενικής υποχρεώσεως των κρατών μελών να « διευκολύνουν την Κοινότητα στην εκτέλεση της αποστολής της », εφόσον δεν έχει δοθεί κανένας κοινός ορισμός της καταγωγής των εμπορευμάτων κατά την έννοια του προαναφερθέντος κανονισμού 802/68 και, κατά συνέπεια, η προστασία των κοινοτικών συμφερόντων εξακολουθεί να διασφαλίζεται από τις εθνικές τελωνειακές αρχές, οι οποίες έχουν ελευθερία εκτιμήσεως και έναντι των οποίων οι διαπιστώσεις της Επιτροπής έχουν στην περίπτωση αυτή ενδεικτική αξία όχι όμως και δεσμευτική ισχύ.

Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι η απόφαση 86/193, ακόμα και σε συνδυασμό με το υπόμνημα της 5ης Ιουνίου 1986, δεν συνιστά πράξη δυνάμενη να επηρεάσει αρνητικώς τη νομική κατάσταση του ενδιαφερόμενου παραγωγού/εξαγωγέα.

Επομένως, η προσφυγή πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστεί το παραδεκτό της σε σχέση με καθεμία από τις προσφεύγουσες εταιρίες.

Οι προσφεύγουσες πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και των εξόδων της παρεμβαίνουσας CETMA, η οποία έχει υποβάλει σχετικό αίτημα, σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

διατάσσει:

**1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.**

**2) Καταδικάζει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η παρεμβαίνουσα.**

Λουξεμβούργο, 30 Σεπτεμβρίου 1987.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο προεδρεύων

Y. Galmot

πρόεδρος τμήματος